

[Freddy Madsen.]

ne. Derfor er der, må jeg sige — og det må man gerne opfatte som en kompliment til de borgerlige partier — konsekvens og ræson i den måde, de kører tingene ind på, selv om det er til ubodelig skade ikke alene for eleverne, men også for lærerne, for forældrene og for hele samfundsudviklingen.

Så vil jeg godt sige et par bemærkninger til fru Eva Rothenborg, der jo var så venlig at komme med nogle bemærkninger til mig. Det er jo ikke sædvanligt, at man sådan kan forudse, hvordan folk vil optræde, men jeg er egentlig ikke overrasket over, at fru Eva Rothenborg igen demonstrerer en form for clairvoyance, som jeg ikke har været ube kendt med hun også har haft tidligere — jeg tænker på bemærkningerne om de ulyksalige følger, det ville få, hvis Christiania udråbte Danmark som en socialistisk republik. Derfor undrer det mig heller ikke — selv om jeg synes, det er uvenligt — at fru Eva Rothenborg tror, at jeg hvæsser knive imod hende; det ville være meget imod mit i øvrigt fredelige gemyt at gøre den slags.

Det, som mere optager mig, og som jeg synes der er mere brug for i denne situation, er faktisk at hjælpe fru Eva Rothenborg i denne situation. Jeg lyttede med megen opmærksomhed og var såmænd helt rørt over alle de besværligheder, som fru Eva Rothenborg har haft i gymnasiet, og dem vil jeg meget, meget gerne være med til at hjælpe hende ud over. Jeg er enig i, at der i gymnasieskolen er en lang række tabere; det er der i hele vores undervisningssystem, og det er såmænd ikke bare eleverne, der er tabere. Både fru Eva Rothenborg og andre lærere må jo også lide nederlag i kraft af den måde, uddannelsessystemet er blevet udviklet på.

Det er faktisk på det område, vi gerne vil give en hjælpende hånd, men så skal det også gøres med fornuft, så skal det gøres, således at vi indskrænker det antal tabere, som findes, først og fremmest blandt eleverne, men også blandt mange af de samvittighedsfulde lærere, som i et håbløst system lider nederlag. Derfor skal man faktisk ikke bære sig ad på den måde, som fremskridtspartiet og andre gør det, ved at skære bevidstløst ned på uddannelsessystemet, men ved først og fremmest at forbedre det på de grundlæggende felter, hvor forudsætning-

gerne skabes også for det videre uddannelsesforløb. De nedskæringer, der har fundet sted først og fremmest i folkeskolen, de mangler, som man byder både eleverne og lærerne i skolen, er af en sådan art, at man ikke kan skabe forudsætningerne for, at eleverne også kan klare sig og klare sig med held i det videre forløb. Hvis der virkelig var nogen mening i beklagelserne, så var det her, man skulle være med til at afhjælpe manglerne.

De navlestrengte, som jeg er enig med fru Eva Rothenborg i kan være meget nyttige, skal ikke etableres oppe i puberteten, men faktisk placeres nede på det grundlag, hvor selve udviklingen formes, først og fremmest i folkeskolen. Her er det, lærerne skal have muligheden for at følge de enkelte elever, hjælpe dem over vanskelighederne, og det på mange flere områder — selv om det også er vigtigt — end hvad angår forståelse af, hvad der er substantiver, verber osv. Det kan være overordentlig nyttigt også at have noget begreb om det, men det er her, der skal sættes ind. Det, man nu gør, er, at man tager det i den omvendte orden, at man først amputerer folkeskolen, og derefter kommer man og siger: fordi vi har gjort det, så er det nu nødvendigt også at føre amputationerne videre på andre områder.

Det bliver sagt i betænkningen, at der er et flertal, som har indstillet dette ændringsforslag til vedtagelse. Det er jo en sandhed med moderationer, der skyldes, at Danmarks kommunistiske parti ikke er medlem af udvalget og dermed ikke betænkningsberettiget. Derfor vil der også under den afstemning, som vi nu får, blive rådet bod på det, sådan at det flertal, der optræder i betænkningen, om end ikke bliver et mindretal, så i hvert fald bliver en lige partner, sådan som det må formodes at gå.

I den anledning vil jeg også godt sige, at vi såmænd gerne så, at det, der blev resultatet, var, at lovforslaget blev gennemført i den af ministeren oprindeligt foreslåede skikkelse. Vi forstår nu, at det ikke bliver tilfældet, og i den anledning vil jeg da godt rette en appel til det radikale venstre om, at den adgang til gymnasiet, der skabes, selv om man — hvad vi beklager — ikke helt kan tage den frie adgang, bliver så lempelig, som det overhovedet er muligt.